

Страхъ да те свърземе! /Кръсти се/ Азъ съмъ стара и мене ме
хващаше страхъ прѣзъ прга ви глава да подамъ.

Калина. Майчице, майчице! Искаше...

Б.Краса. Хеле пакъ Косъо: — Господъ животъ и здраве да му дава.
Дочулъ за туй, домиляло му — и слѣзе отъ Балкана. Азъ, кай, отъ
вампири се не боя. Ще дода и ще я чакамъ. Докара си стадото и
вечеръ пошува тукъ. По-леко му било на душа кай тукъ, пъкъ и
азъ като самичка прибрахъ се при него, домиль ми за него.
Гайчо. Ехъ, младини — младини! По тебе йоше милѣе ... Не му даде сър-
дце да се задоми.... Пъкъ колко, колоко, момичета го искаха!

--- Тъй!

--- Колко те обичалъ горкия! Йоше като замина ти — той си
отведе стадото въ Балкана.

--- Отъ тогазъ!

Б.Краса. И кой знай дали би слѣзалъ, ама отъ гдѣ е чулъ, че на
седмата година ти пакъ си шѣла тукъ да се върнешъ и... доде
си и чака.

--- Чака!

--- Първа севда, Калино, като прѣвъ сънь.

--- Чухъ туй дълго мълчание.

--- Тъй ми била...

VII.

Гайчо донася цѣлъ кѣлачъ съчки.

Гайчо. /запъхтенъ безъ да вижда баба Краса/. Да видимъ колко
съчки, съчки край плета.... Азъ ще събера за зимъсь. /Щомъ виж-
да баба Краса, скрива се задъ майка си./

--- Туй дѣте!

--- Моето дѣте!

--- Отъ него?

--- Влиза въ седмата година.

--- /Къмъ Гайча/ Ела баба да те види! Какъ се зовешъ?

Гайчо. /Я гледа сплашено./

--- Ела баба, ела да те видя де!

Калина. /Като го взема за ръка/ Иди да те види баба ти Краса.

--- Какъ се зовешъ да ми кажешъ?

Калина. Гайчо, кажи мама!

Б.Краса. Гайчо! Какво име?... Нѣма ли да подновишъ баба си, дѣдо